

Nr 441

Av fru Kristensson och herr Oskarson, om förkortning av väntetiden vid rättspsykiatrisk undersökning.

(Lika lydande med motion nr 397 i Första kammaren)

I motion II: 1052 år 1969 påtalades den kris som den svenska rättspsykiatrin befinner sig i. Vi påtalade det otillfredsställande i att den lagstadgade maximitiden sällan kan hållas och föreslog vissa rationaliseringsåtgärder vid förfarandet i samband med de rättspsykiatriska undersökningar varigenom en icke obetydlig tidsvinst borde kunna uppnås. Motionen föranledde emellertid ingen riksdagens åtgärd. Även om en viss förkortning av väntetiderna kunde registreras under hösten 1968 har utvecklingen därefter varit synnerligen ogynnsam. Det är en ständigt växande köbildning av häktade som väntar på plats vid klinikerna.

Beträffande Långholmskliniken anges i justitieombudsmannens ämbetsberättelse att väntetiderna i fråga om de undersökningar som verkstälts mellan maj och juli 1969 var 4,3 månader och för de undersökningar som avslutats under augusti—september 1969 var medelvärdet 4,5 månader. Beträffande de undersökningar som pågick den 8 oktober 1969 kunde väntetiden uppskattas till mellan 5 och 6 månader. Justitieombudsmannen, som företagit ett flertal utredningar om rättspsykiatrins kris, har inte sparat på kritiken mot de långa väntetiderna, vilka han betecknat som »oförenliga med elementära rättssäkerhetskrav» (1961), som »ett av de mörkaste kapitlen i modernt svenskt rättsliv» (1963) som en »kräftskada inom kriminalvården» (1967).

I den utredning som justitieombudsman Bexelius redovisar i årets ämbetsberättelse fastslås än en gång att undersökningsresurserna är otillräckliga. Särskilt beklagar han att den nya kliniken i Stockholm, där kris-situationen är särskilt svår, inte blir färdig förrän under budgetåret 1973/74. Mot bakgrunden av denna utveckling är det oförklarligt att framförda önskemål om ytterligare teknisk och personell upprustning ej beaktats liksom inte heller kravet på en modernisering och rationalisering av förfarandet vid de rättspsykiatriska undersökningarna. Rättspsykiatriska föreningen har i skrivelse till socialstyrelsen föreslagit tillsättandet av en arbetsgrupp för utredning angående en reformering av dessa undersökningar. Hittills har dock inga åtgärder vidtagits.

Åberopande det anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam utredning och förslag till åtgärder för att förkorta väntetiderna vid rättspsykiatriska undersökningar i enlighet med vad i motionen anföres.

Stockholm den 27 januari 1970

Astrid Kristensson (m)

Gunnar Oskarson (m)
